

ZALECENIE RADY**z dnia 8 lipca 2014 r.****w sprawie krajowego programu reform Rumunii na 2014 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Rumunię programu konwergencji na 2014 r.**

(2014/C 247/21)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych i skupiającej się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie trwałego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada, na podstawie wniosków Komisji, przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów państw członkowskich przyjęli Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślający spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i polityk. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, i wyrazili pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.
- (4) W dniu 9 lipca 2013 r. Rada przyjęła zalecenie⁽³⁾ w sprawie krajowego programu reform Rumunii na 2013 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Rumunię w 2013 r. programu konwergencji na lata 2012–2016.
- (5) W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2014 r. W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła również, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Podtrzymaną na 2014 r. decyzją Rady 2014/322/UE z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich na rok 2014 (Dz.U. L 165 z 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Dz.U. C 217 z 30.7.2013, s. 67.

- (6) W dniu 20 grudnia 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji budżetowej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Rada Europejska podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków kredytowania, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.
- (7) W dniu 6 maja 2014 r. Rumunia przedłożyła swój krajowy program reform na 2014 r., a w dniu 5 maja 2014 r. – program konwergencji na 2014 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (8) W dniu 22 października 2013 r., Rada przyjęła decyzję 2013/531/UE⁽¹⁾ w sprawie udzielenia Rumunii do września 2015 r. średnioterminowej pomocy finansowej w wysokości 2 mld EUR. Z powodu niestabilnych przepływów kapitałowych, z jakimi borykają się przede wszystkim rynki wschodzące, zagrożeń dla scenariusza makroekonomicznego i utrzymujących się słabości w sektorze bankowym za właściwą uznano zapobiegawczą średnioterminową pomoc finansową dla Rumunii w ramach instrumentu wsparcia bilansu płatniczego dla państw członkowskich spoza strefy euro. O ile w obecnej sytuacji rynkowej Rumunia nie zamierza występować o wypłatę jakiegokolwiek transzy środków, zapobiegawcza pomoc ma ułatwić konsolidację stabilności makroekonomicznej, budżetowej i finansowej, a poprzez kontynuowanie reform strukturalnych – zwiększyć odporność i potencjał wzrostu gospodarki. Protokół ustaleń z dnia 6 listopada 2013 r. oraz jego kolejne uzupełnienia określające warunki, jakie mają być spełnione w ramach zapobiegawczej pomocy UE, uzupełniają i wspierają zalecenia dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru. Zapobiegawcza pomoc UE będzie uzależniona od wdrożenia kompleksowego programu polityki gospodarczej, koncentrującego się zwłaszcza na środkach reformy strukturalnej obejmujących zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące zdolności administracyjnych, reform rynków produktowych, otoczenia biznesu, rynków pracy, emerytur, przedsiębiorstw państwowych i ochrony zdrowia. Program ten nie zwalnia rządu z pełnej realizacji wszystkich zaleceń dla tego kraju. Ustalanie priorytetów polityki, wdrażanie i koordynację, które są konieczne do realizacji protokołu ustaleń i zaleceń dla poszczególnych krajów, należy podejmować w sposób spójny, zgodnie z decyzjami priorytetowymi.
- (9) Celem strategii budżetowej określonym w programie konwergencji na 2014 r. jest osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego dotyczącego deficytu strukturalnego na poziomie 1 % PKB w 2015 r., co odzwierciedla wymóg paktu stabilności i wzrostu, a następnie utrzymanie tego poziomu. Rumunia korzysta w 2014 r. z możliwości tymczasowego odchylenia od ścieżki dostosowania prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego dozwolonego w przypadku wspólnie finansowanych projektów. Tymczasowe odchylenie ma zostać wyrównane w kolejnym roku. Program konwergencji zakłada stabilizację (ponownie obliczonego) salda strukturalnego w 2014 r., a następnie jego poprawę o 0,8 % PKB w 2015 r. W 2014 i 2015 r. przewiduje się tempo wzrostu wydatków zgodne z wartością odniesienia dla wydatków. Przewiduje się, że w 2015 r. wskaźnik długu do PKB sięgnie 40 %, a w latach 2016–2017 – spadnie. Ogólnie rzecz biorąc, określona w programie konwergencji strategia budżetowa jest zgodna z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy budżetowe, jest wykonalny. Jest on, ogólnie rzecz biorąc, zgodny z prognozą służb Komisji z wiosny 2014 r. Szacunkowa wartość potencjalnego PKB, będąca podstawą założeń programu konwergencji, jest jednak nieco wyższa przede wszystkim z powodu bardziej optymistycznych perspektyw rynku pracy. Plany budżetowe na 2014 r. obarczone są ryzykiem spadku związanym z kontrolą wydatków i niższym, niż zakładano, poziomem poboru podatków. Ponadto na okres od 2015 r. nie sprecyzowano jeszcze środków leżących u podstaw proponowanej ścieżki fiskalnej.

Z prognozy Komisji wynika, że mimo niewielkiego pogorszenia się w 2014 r. salda strukturalnego, biorąc pod uwagę tymczasowe odchylenie dozwolone w przypadku wspólnie finansowanych projektów, Rumunia spełnia w 2014 r. wymogi paktu stabilności i wzrostu. Jeżeli chodzi o 2015 r., istnieje ryzyko znacznego odchylenia od wymaganej ścieżki korekty strukturalnej, przy uwzględnieniu koniecznej kompensacji za tymczasowe odchylenie dozwolone w przypadku wspólnie finansowanych projektów. W 2015 r. w przypadku Rumunii przewidywane jest ponadto odchylenie od wartości odniesienia dla wydatków. Na podstawie własnej oceny programu konwergencji oraz prognozy Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że program konwergencji wykazuje ryzyko znaczącego odejścia od wymogów funkcji zapobiegawczej w 2015 r.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/531/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie udzielenia Rumunii zapobiegawczo średnioterminowej pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 286 z 29.10.2013, s. 1).

- (10) Jednym z głównych problemów pozostają nadal oszustwa podatkowe i unikanie opodatkowania w dziedzinie VAT, w tym procedury transgraniczne, podatki akcyzowe, składki na ubezpieczenie społeczne i podatek dochodowy. Wymierne postępy w zwalczaniu pracy nierejestrowanej są ograniczone, a skuteczność strategii przestrzegania przepisów prawa podatkowego obniżają brak realistycznych i wiążących środków wykonawczych oraz niewystarczające działania prewencyjne. Trwa ukierunkowana na zwiększenie efektywności reforma administracji podatkowej; transgraniczna współpraca administracyjna, zwłaszcza w dziedzinie VAT, jest nadal słaba. Klin podatkowy w przypadku osób o niskich i średnich dochodach pozostaje wysoki, co stanowi zachętę do podejmowania pracy nierejestrowanej i deklarowania niepełnej kwoty zarobków. Nastąpił pewien postęp w dziedzinie podatków środowiskowych, gdyż poprawiono system opodatkowania pojazdów i podniesiono akcyzę na paliwo, która jest teraz automatycznie indeksowana. Rumunia stoi przed zagrożeniem długoterminowej stabilności spowodowanym głównie wydatkami związanymi ze starzeniem się społeczeństwa. Istnieją obawy dotyczące stabilności i adekwatności systemu emerytalnego ze względu na niski odsetek osób zatrudnionych płacących składki w stosunku do osób pobierających świadczenia emerytalne. Rumunia podjęła kroki w kierunku zrównania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn od 2035 r.
- (11) Nieefektywne wykorzystanie zasobów oraz złe zarządzanie zwiększają zagrożenie dla stabilności finansów publicznych w sektorze opieki zdrowotnej. Powszechne nieformalne opłaty w publicznej opiece zdrowotnej utrudniają dostępność i skuteczność systemu oraz obniżają jego jakość. Zapoczątkowano już reformy mające na celu poprawę efektywności i stabilności finansowej sektora opieki zdrowotnej, lecz konieczne są dalsze działania. Wdrażanie niektórych środków opóźnia się; w tym procesie brakuje wystarczającego finansowania, spowalniają go także niewielkie zasoby służby zdrowia. Opłacalność systemu zwiększy się dzięki ograniczeniu nadmiernego korzystania z opieki szpitalnej oraz wzmocnieniu podstawowej opieki zdrowotnej i systemów skierowań. Zapoczątkowano dalsze reformy systemu opieki zdrowotnej mające na celu poprawę zdrowia społeczeństwa, między innymi poprzez wspieranie sprawiedliwego dostępu do dobrej jakości usług zdrowotnych.
- (12) Głównymi wyzwaniami dla rumuńskiego rynku pracy pozostają: wysoki poziom bierności zawodowej, niewystarczające wykorzystanie potencjału siły roboczej i konieczność podniesienia jakości i wydajności pracy. Jakość usług publicznego systemu poszukiwania pracy i przekwalifikowania zawodowego jest nadal niska, mimo pewnych środków o ograniczonym zasięgu. Ograniczone zasoby publicznych służb zatrudnienia i brak pomiaru wyników zmniejszają skuteczność zindywidualizowanych usług dla osób poszukujących pracy, usług dla pracodawców oraz integracji aktywnej i pasywnej polityki rynku pracy. Odsetek młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się jest w Rumunii wysoki i nadal rośnie (17,3% w 2013 r.). Krajowa strategia na rzecz aktywnego starzenia się mająca na celu zwiększenie wskaźnika zatrudnienia starszych pracowników została opóźniona i ma być gotowa przed końcem 2014 r.
- (13) Nie ma przejrzystych wytycznych – określonych przy udziale partnerów społecznych – w zakresie ustalania minimalnych płac, których celem byłoby wspieranie zatrudnienia i konkurencyjności przy utrzymaniu dochodu z pracy w sposób trwały.
- (14) Reforma systemu edukacji z 2011 r., wytyczająca długoterminowy plan podnoszenia jakości edukacji na wszystkich poziomach, nie jest jeszcze w pełni wdrożona z powodu niewystarczających zasobów finansowych i ludzkich. W wyniku gwałtownego spadku popularności kształcenia i szkolenia zawodowego w okresie ubiegłych 20 lat, zainicjowano w ostatnich latach szereg reform i projektów pilotażowych, jednak poziom dostępności kształcenia i szkolenia zawodowego, jego dostosowania do potrzeb rynku pracy i angażowania się przedsiębiorstw w prowadzenie praktyk w miejscu pracy oraz przyuczanie do zawodu jest nadal niski. W przypadku osób z wyższym wykształceniem cały czas występuje znaczny problem niedopasowania umiejętności, a powiązania pomiędzy środowiskiem biznesowym i akademickim są nadal słabe, czego odzwierciedleniem jest wysoka stopa bezrobocia oraz duża liczba absolwentów uniwersytetów pracujących w zawodach nieodpowiadających ich wykształceniu lub zatrudnionych na stanowiskach poniżej poziomu ich kwalifikacji. Udział w uczeniu się przez całe życie nadal jest jednym z najniższych w Unii. Odsetek osób wcześniej kończących naukę należy nadal do najwyższych w Unii i jest obecnie wyższy niż przed 2010 r.; problem ten dotyczy głównie Romów. Zatrudnienie kobiet jest utrudnione przez niewystarczającą ofertę przystępnych cenowo, ale dobrej jakości placówek opieki nad dziećmi i ograniczony dostęp do nich, w szczególności w przypadku dzieci w wieku do 3 lat.

- (15) Ograniczanie ubóstwa jest wciąż jednym z głównych wyzwań. Pomimo stosunkowo stabilnej sytuacji zatrudnienia, maleje dochód brutto gospodarstw domowych i zwiększają się nierówności dochodów. Szczególnie zagrożone są rodziny z dziećmi. Odnotowano jedynie ograniczone postępy w przyspieszaniu przechodzenia od instytucjonalnej do alternatywnej opieki nad dziećmi pozbawionymi opieki rodziców. Nadal duża liczba osób niepełnosprawnych jest umieszczana w dużych domach opieki, a usługi publiczne dla niepełnosprawnych nie są wystarczająco rozwinięte. Niski odsetek osób korzystających ze świadczeń społecznych, ich niewielki zakres i niedostateczna adekwatność obniżają skuteczność świadczeń społecznych w ograniczaniu ubóstwa. Opóźniono wprowadzenie minimalnego dochodu umożliwiającego włączenie, łączącego trzy istniejące świadczenia społeczne (minimalny dochód gwarantowany, dodatek rodzinny i dopłata do kosztów ogrzewania) planowanego na 2015 r. W 2012 r. rozpoczęto wdrażanie krajowej strategii integracji Romów, ale jej dotychczasowe wyniki są skromne ze względu na przydział niewystarczających środków finansowych na realizację kluczowych planów działania. Przegląd wspomnianej strategii i wdrożenie zmienionych planów działania są opóźnione.
- (16) Głównym wyzwaniem dla Rumunii są nadal niewielkie zdolności administracji publicznej w zakresie opracowywania i realizacji polityki, które – nie pozwalając na świadczenie usług publicznych o wystarczającej jakości – utrudniają ogólny rozwój kraju, otoczenie biznesu i możliwości inwestycji publicznych. W 2013 r. przeanalizowano strukturalne przyczyny słabych zdolności administracyjnych. Przygotowywana jest obecnie w oparciu o to strategia na lata 2014–2020 na rzecz wzmocnienia administracji publicznej, która ma być ukończona do połowy 2014 r.
- (17) Współczynnik wykorzystania środków unijnych, mimo znacznych postępów, jest nadal jednym z najniższych w Unii. Niezmiennie słabe systemy zarządzania i kontroli oraz praktyki w zakresie zamówień publicznych mogą się odbić na przygotowaniach do następnej serii programów i ich realizacji. Nadal wyzwaniem jest planowanie strategiczne i ustalanie priorytetów polityk przez rząd oraz ustalanie priorytetów polityk i wieloletnie planowanie budżetowe na szczeblu właściwych ministerstw zajmujących się ważnymi inwestycjami. Przepisy o zamówieniach publicznych są niestabilne i niespójne. Struktura instytucjonalna, z wieloma podmiotami i często nakładającym się zakresem obowiązków, nie jest w stanie uporać się z niedociągnięciami i udzielić stosownych wskazań instytucjom zamawiającym. Problemem instytucji zamawiających nadal jest korupcja i konflikty interesów. System kontroli *ex ante* konfliktów interesów w udzielaniu zamówień publicznych ma zacząć funkcjonować do końca 2014 r.
- (18) Niska jakość przepisów i brak przejrzystości i przewidywalności ram regulacyjnych są utrudnieniem dla przedsiębiorstw i obywateli. Procedury związane z uzyskaniem energii elektrycznej, załatwianiem pozwoleń na budowę i płaceniem podatków są nadal skomplikowane. Kolejnym wyzwaniem, jeśli chodzi o rumuńskie otoczenie biznesu, są niejasne przepisy dotyczące własności ziemi – w rejestrze gruntów uwzględnionych jest mniej niż 50 % nieruchomości, a jedynie około 15 % wpisów dotyczących nieruchomości jest sprawdzanych i rejestrowanych elektronicznie. Rumunia dokonała pewnych postępów w zakresie poprawy jakości, niezależności i efektywności systemu sądowego oraz zwalczania korupcji, kwestie te są jednak przedmiotem zastrzeżeń ze strony przedsiębiorstw starających się skutecznie dochodzić swoich roszczeń. Środki odnoszące się do uczciwego postępowania i środki antykorupcyjne napotykać nadal silny opór w kręgach polityki i administracji.
- (19) W 2013 r. zaprzestano regulacji cen na rynku energii elektrycznej dla odbiorców przemysłowych, trwa też wycofanie się z regulowanych cen gazu i energii elektrycznej. Dużym wyzwaniem jest efektywność i przejrzystość w zarządzaniu przedsiębiorstwami państwowymi w tych sektorach. Deregulacja cen energii ma stanowić zachętę do podniesienia efektywności energetycznej, jednak w celu dalszej poprawy efektywności energetycznej w sektorze budownictwa mieszkaniowego, ciepłownictwa, przemysłu i transportu miejskiego konieczne są konkretne środki i przydzielenie zasobów. Integracja rumuńskich rynków energii elektrycznej i gazu z rynkami UE jest jeszcze niekompletna i nadal istnieją znaczne przeszkody w realizacji gazociągów transgranicznych, co pozwoliłoby na zwiększenie zróżnicowania dostaw.

- (20) Słabo rozwinięta podstawowa infrastruktura transportowa w Rumunii w dalszym ciągu jest istotnym czynnikiem ograniczającym wzrost gospodarczy. Szybko rosnąca liczba pojazdów i niska jakość infrastruktury drogowej wpływają hamująco na działalność przedsiębiorstw i gospodarkę. Zły stan sieci kolejowej wpływa niekorzystnie na jej bezpieczeństwo i niezawodność. Możliwości transportu towarowego na śródlądowych drogach wodnych są nadal niedostatecznie wykorzystane, zwłaszcza na Dunaju. Nieefektywność przedsiębiorstw państwowych w sektorze transportu i nieprzejrzyste zarządzanie nimi hamuje rozwój infrastruktur sieciowych.
- (21) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Rumunii. Komisja dokonała oceny krajowego programu reform i programu konwergencji. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki fiskalnej i polityki społeczno-gospodarczej w Rumunii, ale także stopień przestrzegania przepisów i wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru przedstawiono poniżej w zaleceniach 1–8.
- (22) W świetle tej oceny Rada przeanalizowała program konwergencji, a jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 2 poniżej.

NINIEJSZYM ZALECA Rumunii podjęcie w latach 2014–2015 działań mających na celu:

1. Wdrożenie programu pomocy finansowej UE/MFW poprzez pełne uwzględnienie warunków w zakresie polityki określonych w protokole ustaleń z dnia 6 listopada 2013 r. oraz jego kolejnych uzupełnieniach, który uzupełnia i wspiera realizację zaleceń dla Rumunii.
2. Wdrożenie strategii budżetowej na 2014 r., znaczne wzmocnienie wysiłku budżetowego w celu osiągnięcia celu średniookresowego w 2015 r. zgodnie z zobowiązaniami podjętymi w ramach programu bilansu płatniczego i jak to zapisano w programie konwergencji na 2014 r., w szczególności poprzez określenie odpowiednich środków, oraz utrzymanie średniookresowego celu budżetowego w dalszych latach. Lepszy pobór podatków poprzez dalszą realizację wszechstronnej strategii podatkowej i zwiększenie wysiłków na rzecz ograniczania oszustw związanych z VAT. Zwalczenie pracy nierejestrowanej. Zmniejszenie obciążeń podatkowych w przypadku osób o niskich i średnich dochodach w sposób niemający wpływu na budżet. Zakończenie reformy emerytalnej rozpoczętej w 2010 r. poprzez zrównanie wieku emerytalnego mężczyzn i kobiet.
3. Szybszą realizację reform w sektorze opieki zdrowotnej w celu zwiększenia jego efektywności, jakości i dostępności, w tym dla osób w niekorzystnej sytuacji oraz społeczności izolowanych i mieszkających na odległych terenach. Zwiększenie wysiłków w celu ograniczenia zjawiska nieformalnych opłat poprzez właściwe systemy zarządzania i kontroli.
4. Wzmocnienie aktywnych środków rynku pracy oraz zdolności krajowego urzędu pośrednictwa pracy. Zwracanie szczególnej uwagi na aktywizację zawodową niezarejestrowanych osób młodych. Wzmocnienie środków zwiększających szanse starszych pracowników na rynku pracy. Określenie, z udziałem partnerów społecznych, przejrzystych wytycznych w zakresie ustalania minimalnych płac, przy uwzględnieniu warunków gospodarczych i rynku pracy.
5. Poprawę jakości i dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego, przyuczania do zawodu, szkolnictwa wyższego i uczenia się przez całe życie i dostosowanie ich do potrzeb rynku pracy. Zapewnienie lepszego dostępu do wczesniej edukacji oraz opieki nad dziećmi.
6. W celu zmniejszenia problemu ubóstwa, poprawę efektywności i skuteczności transferów socjalnych, szczególnie w przypadku dzieci, kontynuowanie reformy pomocy społecznej poprzez wzmocnienie jej powiązań ze środkami aktywizacji zawodowej. Zintensyfikowanie wysiłków na rzecz wdrożenia przewidzianych środków sprzyjających integracji Romów na rynku pracy, podniesienie frekwencji szkolnej i ograniczenie zjawiska wczesnego kończenia nauki, dzięki partnerskiemu podejściu i solidnemu mechanizmowi monitorowania.
7. Zintensyfikowanie wysiłków na rzecz wzmocnienia zdolności administracji publicznej, zwłaszcza poprzez podniesienie efektywności, poprawę zarządzania zasobami ludzkimi, narzędzi decyzyjnych i narzędzi koordynacji na poszczególnych poziomach administracji rządowej i pomiędzy nimi; oraz poprawę przejrzystości, uczciwości i odpowiedzialności. Przyspieszenie wykorzystania środków unijnych, wzmocnienie systemów zarządzania i kontroli oraz poprawę zdolności planowania strategicznego w tym w zakresie jego wieloletniego elementu budżetowego. Przewyciężenie utrzymujących się niedociągnięć w zamówieniach publicznych. Dalszą poprawę jakości i skuteczności systemu sądownictwa, zwalczanie korupcji na wszystkich poziomach oraz zapewnienie skutecznego wykonywania decyzji sądu.

⁽¹⁾ Na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

8. Wspieranie konkurencyjności i efektywności w przemyśle energetycznym i transportowym. Przyspieszenie reformy ładu korporacyjnego przedsiębiorstw państwowych w sektorach energii i transportu oraz zwiększenie ich efektywności. Poprawę i usprawnienie polityki w dziedzinie efektywności energetycznej. Priorytetowe potraktowanie poprawy transgranicznej integracji sieci energetycznych oraz umożliwienia fizycznego odwrócenia przepływu gazu we wzajemnych połączeniach sieci gazowych.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2014 r.

W imieniu Rady

P.C. PADOAN

Przewodniczący
